

LBRIS

We know
books

CELE MAI FRUMOASE POEZII PENTRU COPII

de George Coșbuc

 ErcPress

CUPRINS

Vestitorii primăverii.....	3
Povestea găștelor.....	5
Vine ploaia.....	8
Jucăriile celui cuminte.....	9
Pomul Crăciunului.....	11
Concertul primăverii.....	13
Păianjenul și musca.....	16
Chindia.....	17
Scumpă țară românească.....	22
Bătrânul și copiii.....	23
Iarna pe uliță.....	24
Mama.....	30
Colindătorii.....	33
La oglindă.....	35
Păianjenul și melcul.....	40
Iarna.....	41
Nunta-n codru.....	43
Cântec.....	50
Doina.....	52
Noapte de vară.....	57
Soarta florilor.....	60
Dușmancele.....	61
Zile de toamnă.....	66
Nunta Zamfirei.....	67
Vara (I).....	74
Gazel.....	76
Lupta vieții.....	77
El-Zorab.....	79
Rea de plată.....	86

Pe lângă boi.....	87
[Eu fraze nu știu să-nvârtesc].....	89
Dunărea și Oltul.....	90
Lângă leagăn.....	93
Povestea cântării.....	96
Vara. (II).....	98
Iedera.....	99
Pace.....	100
Nu te-ai priceput.....	102
Pastel.....	104
Brâul Cosânzenei.....	106

VESTITORII PRIMĂVERII

Dintr-alte țări, de soare pline,
Pe unde-ați fost și voi străine,
Veniți, dragi păsări, înapoi –
 Veniți cu bine!

De frunze și de cântec goi,
Plâng codrii cei lipsiți de voi.

În zarea cea de veci albastră
Nu v-a prins dragostea sihastră
De ce-ați lăsat? Nu v-a fost dor
 De țara voastră?

N-ați plâns văzând cum trece-n zbor
Spre miazănoapte nor de nor?

Voi ați cântat cu glas fierbinte
Naturii calde imnuri sfinte,
Ori doine dragi, când v-ați adus
 De noi aminte!

Străinilor voi nu le-ați spus,
Că doine ca a noastre nu-s?

Și-acum veniți cu drag în țară!
Voi revedeți câmpia iară,
Și cuiburile voastre-n crâng!
 E vară, vară!

LBR S
Aș vrea la suflet să vă strâng,
Să râd de fericit, să plâng!

Cu voi vin florile-n câmpie
Și nopțile cu poezie
Și vânturi line, calde ploi
Și veselie.
Voi toate le luați cu voi
Și iar le-aduceți înapoi!

POVESTEA GÂȘTELOR

Un găscan cu pene lucii
Cum trecea pe pod prin sat
Și-ntr-o mână-avea papucii,
Nu știu cum i s-a-ntâmpat
Că papucii lui căzură,
Ce păcat, o, ce, păcat!
Căci erau cu-alesătură,
Fără leac de tivitură –
Ce păcat!

Gâștele-auzind cum zbiară:
„Aoleu! Papucii mei!”
Într-un suflet alergară
Și-ntrebau, mirate, ce-i?
– „Am rămas, plângea găscanul,
Păgubaș de patru lei!
Iată-mă desculț, sărmanul!
Ce mă fac acum, golanul,
Fără ei!”

– „Haideți toți, și moși și babe
Să-i cătăm pe râu acu!”
Repede-notând din labe
Cârdul tot pe râu trecu.
– „I-ai găsit?” – „Eu, nu, surată,

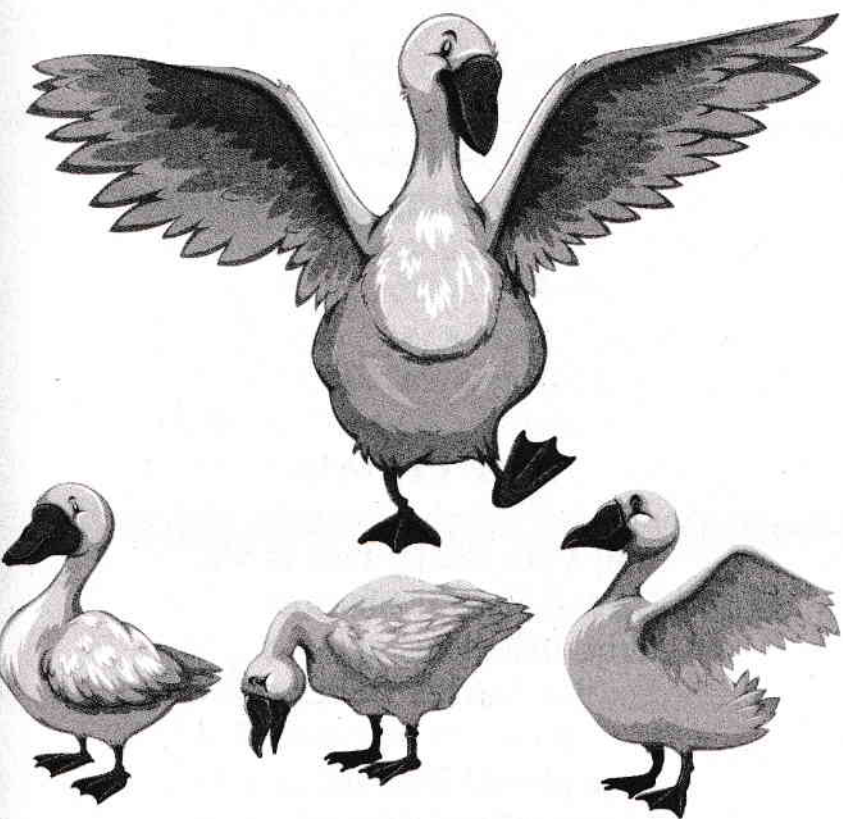
Ce mă-ntrebi așa și tu!”
Toate-apoi strigau deodată:
– „Bată-i pacostea să-i bată!
Nici eu nu!”

Vara-ntreagă tot umblară,
Dar papucii duși au fost!
Și-au să umble și la vară
Până ce le-or da de rost!
Iar găscanul merge, vine,
Face cruci și ține post,
– „Nu-i gălesc! Sărac de mine,
Iar desculț e, vezi tu bine,
Lucru prost!”

Gâștele de-atunci, în cale,
Când văd apa undeva,
Căutând pornesc agale
Tot crezând că-i vor afla.
Vin și rațe să le-ajute:
Mac-mac-mac și ga-ga-ga!
Mac-mac-mac! Haid', vino, du-te,
Zile-așa pe râu perdute!
Ga-ga-ga!

Iar când găștile stau gloată
Și prin dreptul lor te duci,
Sare tabăra lor toată
Să te-ntrebe: – „Ce ne-aduci?
Ai găsit papucii? Spune!”
Tu la fug-atunci s-apuci!

LB
Sî-sî-sî! Tot fac nebunew
Și te mușcă, doar le-ai spune
De papuci!

VINE PLOAIA

Hai! Vine ploaia! Las' să vie!
De ce-i bună ploaia, știe
Iarba arsă din câmpie
Las' să vie! Las'să vie!

Vine ploaia! Bine-mi pare!
În grădină am o floare!
Ploaia mi-o va crește mare
Bine-mi pare!

Vine ploaia! Las' să vie
După ploaie toate-nvie
În grădină și-n câmpie
Las'să vie!

JUCĂRIILE CELUI CUMINTE

Un copil, când jocu-i place,
toată lumea joc îi face.

Iar el toate le pricepe
și cu ele-un joc începe.

Zice tufa de zambile:

– „Bună ziua, drag copile!”

Floarea zice: – „Oprește-ți pașii!”

– „Prinde-ne!” zic fluturașii.

– „Eu sunt netedă și mică,
ia-mă!” zice o pietricică.

Cântă rândunica iară:

– „Eu de mult te chem afară!”

Cățelușul și el vine:

– „Hai și joacă-te cu mine!”

Vrăbii zboară pe tot locul;

vezi așa e vesel jocul!

Patru roți de la trăsură

strigă: – „iute alergătură!”

Vântul zice: – „Așa mi-e placul

să-ndoiesc de vârf copacul!”

Mărul zice: – „Mă voi coace

vin-atunci pe fuga-ncoace!”

LBRIS | We know books

Toate așa cu drag îl cheamă
și el vesel ia de seamă.
Numai cel ursuz nu știe
cum să-și facă o jucărie,
și numai posomorâtul
nu-și știe alunga urâtul!

POMUL CRĂCIUNULUI

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu!
Pădurea iarna doarme, c-așa vrea Dumnezeu,

Și numai câte-un viscol o bate uneori.
Ea plânge-atunci cu hohot, cuprinsă de fiori.

Și tace-apoi și-adoarme când viscoalele pier.
În noaptea asta însă vin îngerii din cer

Și zboară-ncet de-a lungul pădurilor de brad,
Și cântă-ncet; și mere și flori din sân le cad.

Iar florile s-anină de ramuri până jos
Și-i cântec și lumină și-așa e de frumos!

Iar brazii se deșteaptă, se miră asta ce-i,
Se bucură și cântă ca îngerii și ei.

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu,
Dar uite ce-ți trimise dintr-însa Dumnezeu.

Un înger rupse-o creangă din brazii cu făclii
Așa cum a găsit-o cu flori și jucării.

Departa într-un staul e-n fașe-acum Isus,
Și îngerii, o, câte și câte i-au adus!

Dar el e bun și-mparte la toți câți îl iubesc,
Tu vino, și te-nchină, zi „Doamne-ți mulțămesc”.